

Universitätsbibliothek Wuppertal

PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| & Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

Annotationes interpretis in Ti. Gracchum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-360](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-360)

populi placaret, cum aliis vsus est rationibus, tum ne agrorum quidem diuisionem porro negauit: concessit que, vt in Ti. Gracchi locum alius, qui praeisset ei negotio, deligeretur. Populi suffragiis P. Crassus est constitutus, cuius filiam Liciniam C. Gracchus in matrimonio habebat. Cornelius quidem Nepos non Crassi, sed Bruti, eius qui de Lusitanis triumphauit, filiam C. Gracchi uxorem fuisse scribit: verum nos plures nostrae sententiae autores habemus. Cum autem populus Ti. Gracchi mortem iniquè ferret, neque dissimularet se eius vliscenda occasione praestolari, cumque iam accusationes Nasicæ pararentur: senatus ei viro metuens nulla re quærente necessitate legationem ei in Asiam decernit. Odium enim eius ciues haud occultum gerebant, sed vbicumque occurrisset, pollutum tyrannum, & qui sanctissimum, cuiusque religio maximè terrori esse deberet, templum eade hominis sacrosancti contaminasset, vocabat. Itaque Nascica tamen maximis obstrictus sacrificiis (erat enim pontifex maximus) ex Italia abiit, forisque vagans, haud animo ægro nullius certi propositi causa oberans, & multò post apud Pergamum naturæ debitum persoluit. Neque mirari quisquam odia hominum in Nasicam debet: quando Scipio etiam Africanus, quo neminem neque iustiore, neque maiore amore prosecutus est populus, parum absuit, quin gratia eius excideret. causa fuit cum quoddam apud Numantiam audito Ti. Gracchi interitu versum Homerium pronunciauit.

Nasicæ exitus.

Scipionis de Graccho sententia.

Exitus iste alium quoque idem perdat facientem:

tum quod in concione a C. Graccho & Fulvio interrogatus, quid de morte Tiberij sentiret, ita respondit, vt improbare se eius actiones ostenderet. Itaque populus (quod nunquam antè fecerat) dicenti obstrepuit, & ipse vt conuiciam populo faceret, commotus fuit. qua de re est à nobis in vita Scipionis singulatim scriptum.

ANNOTATIONES INTERPRETIS in Ti. Gracchum.

T^{1.} notam esse prænominis Tiberius, notum iam est. Diuisi autem has quoque horum fratrum vitas, vt eo magis omnia perspicua, & suis distincta locis haberentur.

nihil

nihil enim hac diuifio parallelorum comparationi detrahit. Hic Ti. Gracchus, de quo agimus, ita scribi potest: Ti. Gracchus, Ti. F. P. N. nam Gracchorum auum patrem eius Ti. Gracchi, qui uxorem habuit Corneliam Africani superioris filiam, Publium prænomen habuisse, Cic. 1. de Diuinatione ostendit. Nomen gentis fuit Sempronius, Gracchus cognomen. De etate Gracchorum non est obscurum: primus enim ciuili sanguinis effusio morte Ti. Gracchi facta est. à qua & sua ἐμφύλια Appianus orditur, & L. Florus. Casus est anno V. C. D C X X I. L. Calpurnio, P. Mu-
cio Cos.

2. Ferunt eum.] Hæc historia apud Cic. lib. de Diuinat. utroque ex C. Gracchi Ti. F. P. N. ad M. Pomponium scriptis recensetur.

3 Licinnium seruum.] λικιννιον. Vide Ciceronem libro tertio de Oratore extremo: vbi quidem Licinius vnico N scriptum reperies. Nam & hæc animaduerti, modo eam literam geminari, modo non geminari. Atque ipsam syllabam pro communi videtur Horatius habuisse. Nam in eo carmine,

Rectius viues Licini neque, altum,

Licini anapestus est. in hoc,

Me dulcis domine Musa Licinie,

Licinie dijambus est. atque haud scio an Licinnia scripserit Horatius, vt esset ἀναδιπλωσις: sicut C. Gracchi vxor infra 25

λικιννία dicitur. Verū id genus permulta possunt annotari.

4 Non enim tantum in bacchanalibus.] Perucnuste alludit ad illud Τύρεια apud Euripidem in Bacchis:

ἀλλ' ἐν τῇ φύσει

τὸ σάφρονεϊν ἐνεστι εἰς τὰ πάντ' αἰεὶ.

τῆτο σκοπεῖν χεῖρ. ἢ γὰρ ἐν βακχεύματιν

ἢ σ' ἢ γε σάφρονι δ' διαφθαρίσεια. Quod leuiter immutatum, Antistippus apud Dionysium tyrannum fertur vsurpasse.

5 Mucium